

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615201031
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615201031.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému L.N. F., Q.. XX. X. XXXX, trvale bytom T., J. XXX, K. S. J., o zaplatenie 860,68 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 538,24 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 528,45 eura, od 5. 3. 2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 12,88 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 35,91 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 12. 2. 2015, sa pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding, a. s.) domáhal voči žalovanému zaplatenia 860,68 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 5. 3. 2012 zo zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 21. 8. 2011 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke číslo 5007721, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 907,92 eura. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť v 18-tich mesačných splátkach vo výške 50,44 eura. Doposiaľ zaplatil 90,44 eura. Nakoľko žalovaný si svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas neplnil, dňa 23. 2. 2012 ho vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 11. 3. 2015, pôvodný žalobca uviedol, že ku skončeniu záväzkového vzťahu so žalovaným došlo vypovedaním zmluvy listinou zo dňa 23. 2. 2012, na základe čl. 12) všeobecných obchodných podmienok a nie odstúpením od zmluvy. Nedošlo teda k zrušeniu zmluvy od začiatku. Ku dňu podania žalobného návrhu mu mal zaplatiť 842,33 eura, zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky v zmysle čl. 11.2) všeobecných obchodných podmienok vo výške 102,55 eura. Taktiež si uplatňuje náklady na vymáhanie pohľadávky vo výške 6,24 eura. Dlž žalovaného pozostáva z istiny, zmluvnej pokuty a nákladov na vymáhanie, t. j. 842,33 eura + 102,55 eura + 6,24 eura, po odpočítaní úhrad vo výške 90,44 eura.

Uznesením zo dňa 5. 6. 2015, č. k. 7C/68/2015-28, súd pripustil, aby pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a. s. z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po podaní žaloby, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1. 4. 2015.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vo veci ústne pojednávanie nenariadoval, keďže sa jednalo o drobný spor (nakoľko výška žalovanej sumy nepresiahla 1000 eur). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením zo dňa 29. 9. 2015, č. k. 7C/68/2015-38, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 15. 10. 2015, zveseným dňa 27. 10. 2015, teda najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky, všeobecných obchodných podmienok, výpovede zmluvy vrátane poštovej doručky, prehľadu splátok a úhrad a zmluvy o postúpení pohľadávok, vrátane prílohy k zmluve, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 21. 8. 2011 zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky, v ktorej si dojednali poskytnutie pôžičky vo výške 768,78 eura, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť, spolu s dojednaným úrokom vo výške 24,07 %, v 18-tich mesačných splátkach vo výške 50,44 eura. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 24,07 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 24,07 %. Podľa čl. 12.2) všeobecných obchodných podmienok, klient aj spoločnosť je oprávnená zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 12.1).

Podľa prehľadu splátok a úhrad, prvá splátka úveru bola splatná dňa 20. 9. 2011. Žalovaný zaplatil žalobcovi spolu 90,44 eura.

Dňa 23. 2. 2012 pôvodný žalobca vypovedal zmluvu o pôžičke a súčasne vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu v lehote 5 dní od doručenia výzvy. Výzvu žalovaný prevzal dňa 28. 2. 2012.

Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 1. 4. 2015 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej, okrem iného, bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanému v celkovej výške 860,68 eura.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25a ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2012, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba P. O. U. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 21. 8. 2011 zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 768,76 eura. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a

spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti. Nakoľko žalovaný svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, a to splácať poskytnutý úver riadne a včas, neplnil, právny predchodca žalobcu dňa 23. 2. 2012 zmluvu vypovedal a vyzval žalovaného na úhradu dlhu do 5 dní od doručenia výzvy, ktorá bola žalovanému doručená dňa 28. 2. 2012. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offa prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal aj možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je 3 ročná. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 12. 2. 2015, v čase podania žaloby už boli premlčané splátky úveru splatné do 20. 1. 2012. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi nepremľčanú splátku úveru splatnú ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru, t. j. 20. 2. 2012, vo výške 50,44 eura a istinu zo splátok, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia splatnosti úveru, t. j. pôvodne splatných od 20. 3. 2012 do 20. 2. 2013, t. j. z 12-tich splátok, čo činí 487,80 eura (keďže žalobca bližšie nešpecifikoval žalovanú sumu, súd vychádzal z toho, že každá splátka úveru je tvorená istinou a úrokom vo výške 24,07 %, teda z každej jednotlivkej splátky pripadá na istinu 40,65 eura a na úrok 9,79 eura, teda z 12 splátok činí istina 40,65 x 12). V zostávajúcej časti súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie premlčaných splátok úveru. Taktiež žalobcovi neprislúchal úrok po splatnosti úveru, t. j. zo splátok splatných od 20. 3. 2012 do 20. 2. 2013, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov zo splátok úveru, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. za obdobie po splatnosti úveru. Pokiaľ žalobca tvrdil, že súčasťou žalovaného dlhu je aj zmluvná pokuta vo výške 102,55 eura, súd nemal preukázané jej platné dojednanie. Zmluvná pokuta, ako prostriedok na zabezpečenie splnenia záväzku, musí byť dojednaná písomne, a to pod sankciou neplatnosti. Žalobca nepreukázal, že zmluvná pokuta, uplatňovaná v žalobe, bola dojednaná písomne. Jej výška bola uvedená len v úverových zmluvných podmienkach, ktoré síce, podľa úverovej zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, avšak nespĺňajú náležitosti písomnej formy právneho úkonu v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka, preto je uvedené dojednanie neplatné. Navyše, dojednanie zmluvnej pokuty v úverových zmluvných podmienkach je aj v rozpore s dobrými mravmi. Všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať dojednania vysvetľujúcej a technickej povahy. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby ustanovenie o zmluvnej pokute, ktoré postihuje spotrebiteľa sankciou, ktorá je pre neho nevýhodná, bolo zahrnuté len vo všeobecných obchodných podmienkach, spísaných drobným písmom, kde uvedená sankcia môže pozornosť spotrebiteľa uniknúť. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby dodávateľ vo všeobecných obchodných podmienkach formuloval dojednania, ktoré majú závažný dopad na práva spotrebiteľa, najmä v jeho majetkovej sfére, ktorým nepochybne ustanovenie o zmluvnej pokute je. Pokiaľ žalobca tvrdil, že súčasťou uplatnenej pohľadávky sú náklady na vymáhanie pohľadávky vo výške 6,24 eura, nepreukázal ich dôvodnosť. Žalobca vznik uvedených nákladov žiadnym spôsobom nepreukázal, dostatočne ich nešpecifikoval, nekonkretizoval, aké konkrétne úkony vo vzťahu k žalovanému vykonal v súvislosti s vymáhaním pohľadávky a aké konkrétne výdavky mu v súvislosti s tým vznikli.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to vo výške úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, t. j. 9 % ročne, odo dňa nasledujúceho po splatnosti dlhu, t. j. od 5. 3. 2012 do zaplatenia. Súd však priznal žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania len zo sumy dlžnej istiny, nakoľko úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky neprislúchajú z príslušenstva - úrokov (Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo pohľadávky z príslušenstva pohľadávky). Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania len zo sumy 528,45 eura, predstavujúcej sumu istiny z dlžných

splátok splatných od 20. 2. 2012 do 20. 2. 2013, t. j. z 13-tich splátok po 40,65 eura. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Nakoľko v konaní bol úspešnejší žalobca, vzniklo mu právo na náhradu trov konania. Súd preto priznal žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 538,24 eura, čo percentuálne činí 62,5 %, jeho neúspech 322,44 eura, čo percentuálne činí 37,5 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom činil 25 % (62,5 % - 37,5 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 25 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 51,50 eura, čo činí 12,88 eura a 25 % z celkovej náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vo výške 143,62 eura, čo činí 35,91 eura, a to tarifnú odmenu za 2 úkony právnej služby po 51,45 eura (§ 13a ods. 1 písm. a/, c/ v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2015 po 8,39 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 119,68 eura, čo činí 23,94 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania advokátovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.